

der saaledes være foregaaet 7—8 Forandringer i de Beløb, der ere blevne forlangte, men disse Forandringer udtrykkes kun ved een Forandring i den Sum, der staaer i selve Finantsloven. Ja, det kan hændes sig, at den Sum, der staaer i Finantsloven, bliver uforandret, og at den desuagtet ikke betegner det Samme, som betegnedes ved Anmærkningerne, der gave de fornødne Oplysninger; thi under Forhandlingerne kan det være hændet, at f. Ex. 100 Rd. ere stemte ud og 100 Rd. ere komne til, men det er ikke de samme 100 Rd., der ere stemte ud og komne til. Naar man nu altsaa har en saadan Finantslov liggende for sig og skal bruge den og bringe den til Anvendelse, saa giver den ingen Oplysning, og man har heller ikke nogen Oplysning i Anmærkningerne, men man maa gjennemgaae alle Forhandlingerne paa Rigsdagen besangaende for at see, hvad alle disse Summer behøve. Da jeg har fundet denne Fremgangsmaade overordentlig besværlig, maatte jeg ansee det for rigtigt at opføre de enkelte Conti i selve Finantsloven, og det er det, jeg allerede i en Række af Aar har virket mere og mere for, idet jeg har begyndt med Seminariefonden og Dødstemmeinstituttet og bestandig er gaaet videre, siden jeg har faaet Kultusministeriets Bestyrelse.

Den ærede Landstingsmand har undret sig over, at Priserne paa Brændet vare forskjelligt beregnede. Forsaavidt det var i et Regnskab, at der var forskjellige Priser, havde det stor Betydning og var vel værd at lægge Mærke til for Administrationen; men naar det er i en Calculus, saa forekommer det mig besynderligt, at den ærede Landstingsmand kan undre sig over, at Menneskene, der have saa forskjellige Meninger om saa mange Ting, ogsaa have en forskjellig Mening om, hvorledes Brændpriserne ville blive til næste Aar. En kan være mere Sangviniker og mene, at Vinteren vil blive mild, en Andens Anskuelse kan have et mere melanolsk Anstrøg og han kan maastee frygte for, at Vinteren vil blive meget kold. En kan helde til at troe paa een Mand's Forudsigelse om den tilkommende Vinter og en Anden paa en anden Mand's. Der er altsaa rig Leilighed til ved saadanne calculatoriske Poster at opføre saadanne forskjellige Summer.

Søvrigt skal jeg tilføie, at jeg vilde ansee det for rigtigt, om Ministerierne bleve enige om Prisen paa Brændet, ligesom de nu blive enige om Prisen paa Kornet, hvilken sidste Indenrigsministeriet bestemmer. Indenrigsministeriet bestemmer, at hver Td. Korn skal koste saa og saa meget paa Budgettet, og derefter rette saa de andre Ministerier sig. Jeg vilde finde det rigtigt, at det ogsaa bestemte, hvad Brændet skulde koste, i Budgettet. Paa Grund af stedfindende Conflicter mellem de 2 Afdelinger af Rigsdagen har jeg gjentagne Gange maattet fremhæve den Side af Finantsloven, at den er en Anviisning, at naar en Udgift fandtes bestemt i en Lov, men ikke i Finantsloven, saa manglede der en Anviisning, og at man havde Krav paa at fordrø denne, om man end nok kunde bære det Ansvar at udrede Udgiften i Tillid til Rigsdagens Villighed.

Med Hensyn til den nye Form for § 16 er det aabenbart, at den er i visse Henseender et Fremskridt. Den er et Fremskridt derved, at den fordeler paa Paragrapherne og de forskjellige Conti de Beløb, som ved de vedkommende Love udfordres. Min Hukommelse skulde skuffe mig meget, hvis det var Tilfældet forrige Aar. Men nu mangler der en Ting, som skal kræves efter Grundloven, nemlig et Overflag over Udgifterne. Der er altsaa virkelig en Mangel ved Bevillingen, og det er denne Mangel ved Bevillingen, som man sandsynligvis søger at faae fyldestgjort ved den forlangte Tillægsbevillingslov, ved at forlange, at Størrelserne skulle optages paa en Tillægsbevillingslov. Ja, den Paragraph vedkommer isvrigt ikke mig nu, men jeg kan ikke nægte, at den ogsaa har gjort mig saamegen Uleilighed i sin Tid, at jeg kunde ønske, at Sagen kan gaa jævnt hen. Søvrigt skal jeg dog gjøre en Bemærkning mod den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kred's (Vjerring), og jeg haaber, at den ærede Landstingsmand ikke tager mig det ilde op. Den ærede Landstingsmand har den Stil, at han kritiserer den Behandling, som Finantsloven en undergaaet i det andet Thing. Det er naturligt, at naar den Fremgangsmaade følges, saa kommer næste Aar Svaret i det andet Thing, og saa spilles der saaledes Hjerbold dermed, og deri ligger en ikke